

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

17

KUR YER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 1-го Марта — 1838 — Wilno. Wtorek. 1-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 21-го Февраля.

Высочайшею Грамотою, 27-го Января, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Станислава 2-й степени*, Дѣйствительный Статскій Советникъ *Халгинскій*.

— Высочайшею Грамотою, 29-го Января, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Станислава 2-й степени*, Начальникъ Чертежной Его Императорскаго Высочества Генералъ-Инспекторъ по Инженерной части, чиновникъ 4-го класса *Сапожниковъ*. (С. П.)

— Высочайшимъ Указомъ 21 Января, въ воздаяніе отлично-усердной и ревностной службы, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Анны 3-й степени*, Командиръ Виленьскаго Внутренняго Гарнизона Майоръ *Савинскій*.

— Высочайшимъ Указомъ, даннымъ 12-го сего Февраля Совету учрежденному при Воспитательномъ Обществѣ Благородныхъ дѣвицъ и С. Петербургскомъ Училищѣ Ордена Св. Екатерины, назначены Членами сего Совета: Дѣйствительный Тайный Советникъ *Лавинскій* и Тайный Советникъ *Уваровъ*.

— Его Величество Король Пруссій пожаловалъ Академику, Ординарному Профессору Астрономіи при Дерптскомъ Университетѣ, Дѣйствительному Статскому Советнику *Струве* при Рескриптѣ *Орденъ Краснаго Оrlа 3-й степени*, на принятіе коего ему, по представленію Г. Министра Народнаго Просвѣщенія, послѣдовало Высочайшее Его Императорскаго Величества соизволеніе.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу отношенія Г. Управляющаго Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія, Высочайше повелѣть соизволилъ: Кантонистовъ Лютеранскаго исповѣданія, находящихся на воспитаніи при родителяхъ и родственникахъ, дозволить обучать въ начальныхъ Училищахъ чтенію и Закону Божію, для приготовленія къ конфирмаціи, по обряду ихъ Вѣроисповѣданія.

— Правительствующій Сенатъ, въ Общемъ Собраніи первыхъ трехъ Департаментовъ, слушалъ: *со первыхъ*, предложенное Господиномъ Тайнымъ Советникомъ, Министромъ Юстиціи и Кавалеромъ Дмитріемъ Васильевичемъ Дашковымъ, къ надлежащему исполненію, Высочайше утвержденное Мнѣніе Государственнаго Совета, слѣдующаго содержанія: „Государственный Советъ, въ соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ докладъ Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената по вопросу, относительно вызова тяжущихся къ выслушанію рѣшеній, и о срокахъ на принесеніе апелляціонной жалобы, и соглашаясь съ опредѣленіемъ Общаго Собранія Правительствующаго Сената, въ докладѣ семъ изложеннымъ, положили: оное утвердить.“ На ономъ Мнѣніи написано: Его Императорское Величество восполѣдовавшее Мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совета по вопросу, относительно вызова тяжущихся къ выслушанію рѣшеній, и о срокахъ на принесеніе апелляціонной жалобы,

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 21-go Lutego.

Презъ Найвысшій Дипломатъ, 27-го Стycznia, Найтаскавией мianowany Kawalerem Orderu Sw. Stanisława 2-go stopnia, Rzeczywisty Radzca Stanu Chatczyński.

— Презъ Найвысшій Дипломатъ, 29-го Стycznia, Найтаскавией мianowany Kawalerem Orderu Sw. Stanisława 2-go stopnia, Naczelnik Rysowni Jego Cesarskiej Wysokosci Jeneralnego Inspektora części Inżyniernej, Urzédnik 4-ej klasy *Sapożnikow*. (P. P.)

— Презъ Найвысшій Указъ 21-го Стycznia, въ награду одзначающей się gorliwością służby, Найтаскавией мianowany Kawalerem Orderu Sw. Anny 3-go stopnia, Dowódzca Wileńskiego Wewnętrznego Garnizonu, Major *Suchocki* 2-gi.

— Презъ Найвысшій Указъ, даны дня 12-го таразнейсзго Lutego Radzie, ustanowionej przy Towarzystwie Wychowania Słachetnych Panien i przy St. Petersburgskiej szkole Orderu Sw. Katarzyny, naczyneni Członkami tej Rady: Rzeczywisty Radzca Tajny *Ławinski* i Radzca Tajny *Uwarow*.

— Najjaśniejszy Król Pruski mianował Akademika, Zwyczajnego Professora Astronomii przy Uniwersytecie Dorpackim, Rzeczywistego Radzcę Stanu *Struve*, Kawalerem Orderu Orła Czerwonego 3-go stopnia, na przyjęcie mu którego, po przedstawieniu P. Ministra Narodowego Oświecenia, nastalo Najwyższe Jego Cesarskiej Mości zezwolenie.

— Cesarz Jego Mość, po najuniższém przełożeniu odniesienia się P. byłego Zarządzającego Ministerium Narodowego Oświecenia, Najwyżej rozkazać raczył: Kantonistów Wyznania Luterskiego, zostających na wychowaniu przy rodzicach i krewnych, dozwolnić uczyć w początkowych Szkołach czytania i Religii, dla przygotowania do konfirmacyi, podług obrzédku ich wyznania. (G. S. P.)

— Rządzący Senat, na Połączoném Zebraniu pierwszych trzech Departamentów, słuchali: *naprzód*, przełożonej przez Pana Radzcę Tajnego, Ministra Sprawiedliwości i Kawalera Dymitra Wasilewiczа Daszkowa, do należytego wypełnienia, Najwyżej utwierdzonej Opinii Rady Państwa, brzmienia następującego: „Rada Państwa na połączonych departamentach Praw i Ekonomii i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu z rzeczy zapytania, względem wzywania rozprawiających się do wystuchania dekretów, i o terminach na podanie żaloby apellacyjnej, i zgadzając się z postanowieniem Powszechnego Zebrania Rządzącego Senatu, w przełożeniu tém wyrażoném, postanowiła: utwierdzić je.“ Na tej opinii napisano: „Jego Cesarzowska Mość nastala Opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa w rzeczy zapytania, względem wzywania rozprawiających się do wystuchania wyroków, i o terminach na podanie żaloby apellacyjnej, Najwyżej utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. Za Prezydenta Rady Państwa Hrabia Litta. 9 go Grudnia 1837

Высочайше утвердить соизволили и повелѣли исполнить. *За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта, Графъ Литта.* 9 Декабря 1837. И о вторыхъ справку, по коей оказалось, что состоявшееся въ Общѣмъ Сенатѣ Собраніи опредѣленіе заключалось въ слѣдующемъ: къ разрѣшенію затрудненій, встрѣчаемыхъ по исчисленію сроковъ при возобновленіи права апелляціи и при возвращеніи просителямъ поданныхъ ими апелляціонныхъ жалобъ, представляются слѣдующіе три вопроса: первый, слѣдуетъ ли дѣлать установленный вызовъ чрезъ Полицію и публикацію, подчиняя тяжущихся всѣмъ срокамъ и обрядамъ въ томъ случаѣ, когда судебное мѣсто, рѣшивъ дѣло, вовсе не предполагало давать ему апелляціоннаго теченія, однако жъ въ послѣдствіи высшая инстанція предпшетъ допустить тяжущихся къ апелляціи? Второй, съ какого времени и какой срокъ долженъ быть полагаемъ на принесеніе апелляціонной жалобы въ томъ случаѣ, когда тяжущійся, хотя и явился по вызову, но не допущенъ къ апелляціи по неправильному понятію судебного мѣста въ исчисленіи срока, или цѣнности предмета тяжбы; въ послѣдствіи же, высшая судебная инстанція предпшетъ допустить къ апелляціи? и третій, съ какого времени и какой срокъ долженъ быть полагаемъ на возобновленіе апелляціонной жалобы, поданной въ срокъ и возвращенной просителю съ надписью, въ томъ случаѣ, когда она получена имъ будетъ обратно по истеченіи уже годового срока, либо хотя и прежде, но за столько времени, что на присылку новой жалобы, предварительнаго истеченія годового срока, не будетъ выходить и поверстнаго? Общее Собраніе Правительствующаго Сената, сообразивъ вопросы сіи съ существующими узаконеніями, находило: по 1-му, что назначеніе тяжущимся, коимъ апелляція нижнимъ мѣстомъ отказана, а высшимъ разрѣшена, двойнаго токмо поверстнаго срока на исполненіе апелляціоннаго обряда, полученіе свидѣтельства и принесеніе апелляціонной жалобы, могло бы оказаться крайне стѣснительнымъ для жителей Столицъ, Губернскихъ и ближайшихъ къ нимъ и другимъ Уездныхъ городовъ, ибо имъ надлежало бы, при вышеозначенномъ ограниченіи срока, выслушать разрѣшеніе высшаго мѣста отъ Полиціи; явиться въ судебное мѣсто, рѣшившее дѣло; выполнить весь апелляціонный обрядъ; получить въ томъ свидѣтельство; написать и подать, до окончанія Присутствія въ высшемъ мѣстѣ, или отправить до отхода почты, апелляціонную жалобу, не болѣе какъ въ одинъ только день. По 2-му, что неудобно однако было бы возобновлять вызовы и устанавливать новый апелляціонный срокъ, когда прежде существовавшей еще не истекъ во время полученія просьбы о возобновленіи права апелляціи и когда время, остающееся до окончанія сего срока, не менѣе того, которое причиталось бы на двойной поверстный срокъ, и наконецъ по 3-му, что, хотя въ 1922, 1929 и 1930 статьяхъ Свода Законовъ Гражданскихъ (Т. X.) содержится ясное по сему предмету разрѣшеніе, но какъ можетъ случиться, что апелляторы будутъ имѣть уважительныя оправданія въ пропускѣ апелляціи, то нельзя лишать ихъ права просить Правительствующій Сенатъ о возобновленіи оной. По всѣмъ симъ уваженіямъ, Общее Собраніе Сената полагало: въ дополненіе къ статьямъ: 1881, 1916, 1922, 1929, 1930 и продолженію 1959 Свода Законовъ Гражданскихъ (Т. X.) постановить: 1-е, если бы кому изъ тяжущихся, по рѣшеніи дѣла въ нижнемъ или среднемъ судебномъ мѣстѣ, во все не было предоставлено права на апелляцію, а по частной жалобѣ, въ установленномъ порядкѣ принесенной, высшимъ мѣстомъ право сіе ему разрѣшено, въ такомъ случаѣ совершаются вызовы къ выслушанію рѣшенія, исполняется апелляціонный обрядъ и наблюдаются апелляціонные сроки во всей полнотѣ и точности на общемъ законномъ основаніи. 2-е, Темъ лицамъ, которые явились по вызову судебного мѣста и выслушали рѣшеніе, но къ апелляціи не были допущены неправильно, и коимъ, по частной жалобѣ, высшимъ мѣстомъ апелляція будетъ возобновлена, предоставить право подавать апелляціонную жалобу, считая отъ дня формальнаго ихъ извѣщенія, о коемъ должно быть выдано имъ свидѣтельство, въ теченіи того времени, какое оставалось бы отъ дня подачи ими прежней, неуваженной апелляціи, а въ случаѣ, если бы сіе время было менѣе того, которое принималось бы на двойной поверстный срокъ, предоставить сей послѣдній. 3-е, Если тотъ, кому въ апелляціи отказано за пропускомъ срока, будетъ имѣть уважительныя оправданія въ пропускѣ апелляціи, то можетъ просить Правительствующій Сенатъ о возобновленіи права на оную. Отъ Сената будетъ уже зависеть, если найдетъ достаточный поводъ къ удовлетворенію таковой просьбы, постано-

roku." *Ipowtore:* справки, зъ которой się okazało, że nastąpiło na Powszechném Senatu Zebraniu postanowienie zawierało się w tém co następuje: dla rozstrzygnięcia trudności, napotykaných w liczeniu terminów przy przywróceniu prawa apellacyi i przy powrocie prosiącym podanych przez nich żałos apellacyjnych, napotykają się następujące trzy zapytania: pierwsze, czy należy czynić ustanowione wezwanie przez policyą i publikację, podciągając rozprawiających się pod wszystkie terminy i obrzędy w tym razie, kiedy urząd sądowy, osądzivszy sprawę, nie miał zgody dawać mu toku apellacyjnego, jednakże w późniejszym czasie wyższa instancya zaleci przypuścić rozprawiających się do apellacyi? Drugie, od jakiego czasu i jaki termin powinien być zakładany na podanie żałos apellacyjnej w tém zdarzeniu, kiedy rozprawiający się, chociaż oświadczył stannosć na wezwanie, ale nie został dopuszczony do apellacyi dla niezgodnego z prawidłami pojęcia przez urząd sądowy w liczeniu terminu, albo watości rzeczy procederuz; później zaś, wyższa instancya sądowa zaleci dopuścić do apellacyi? i trzecie, od jakiego czasu i jaki termin powinien być uważany na przywrócenie żałos apellacyjnej, podanej w terminie i powróconej prosiącemu z napisem, w tém zdarzeniu, kiedy ta będzie przezeń otrzymaną na powrót po upływie już terminu rocznego, albo chociaż i pierwiej; ale przed takim czasem do terminu, że na podanie nowej żałos, przed upływem terminu rocznego, nie będzie wystarczał i na odległość? Powszechne Zebranie Rządzącego Senatu, porównawszy zapytania te z istniejącymi prawami, znajdowało: Co do pierwszego, że naznaczenie rozprawiającym się, którym apellacya przez niższy urząd była odmówiona, a przez wyższy dozwolona, podwójnego tylko terminu odległości na wypełnienie apellacyjnego obrzędu, otrzymanie świadectwa i podanie apellacyjnej żałos, mogłoby się okazać bardzo uciążliwym dla mieszkańców Stolic, Gubernialnych i bliższych do tych innych miast Powiatowych, gdyż im należałoby, przy wyżej wyrażonem ograniczeniu terminu, wysłuchać wyroku wyższego urzędu od Policyi; jawnić się do urzędu sądowego, który sądził sprawę; wypełnić cały obrzęd apellacyjny; otrzymać na to świadectwo; napisać i podać, przed ukończeniem sądu w wyższej instancyi, albo wysłać przed odejściem poczty, żałos apellacyjną, nie więcej, jak w jednym tylko dniu. Co do drugiego, że nie przyzwolicie jednak byłoby odnawiać wezwania i ustanawiać nowy termin apellacyjny, kiedy pierwiej istniejący jeszcze nieupłynął i oświadczenia otrzymania prosby o przywrócenie prawa apellacyi i kiedy czas, pozostający do ukończenia tego terminu nie krótszy jest od tego, któryby się liczył na podwójny termin odległości, i nakoniec co do trzeciego, że chociaż w 1922, 1929 i 1930 artykułach Połączenia Praw Cywilnych (T. X.) zawiera się jasne w tej rzeczy rozstrzygnięcie, ale, że się może zdarzyć, że apellanci będą mieli ważne usprawiedliwienia w opuszczeniu apellacyi, tedy nie można pozbawiać ich prawa prosić Rządzącego Senatu o jej przywrócenie. Dla tych wszystkich uwag, Powszechne Zebranie Senatu zmieniło na dopełnienie do artykułów: 1881, 1916, 1922, 1929, 1930 i dalszego ciągu 1959 Połączenia Praw Cywilnych (T. X.) postanowić: 1) jeżeliby komu z rozprawiających się, po osądzeniu sprawy w niższej albo średniej instancyi, zgody nie dane było prawo apellacyi, a w prywatnej żałosie, w ustanowionym porządku podanej, przez wyższy urząd prawo to było mu dozwolone, w takim razie czynią się wezwania do wysłuchania wyroku, spełnia się obrzęd apellacyjny i zachowują się apellacyjne terminy w całej zupełności i ścisłości na powszechnej prawnej zasadzie. 2) Tym osobom, które oświadczyły stannosć na wezwanie urzędu sądowego i wyroku wysłuchały, ale do apellacyi nie były dopuszczone niezgodnie z prawidłami, i którym, po szczególnej żałosie, przez urząd wyższy apellacya będzie przywrócona, zostawiać prawo podawania żałos apellacyjnej, licząc od dnia formalnego ich obwieszczenia, o którym powinno im być wydane świadectwo, w przeciągu tego czasu, jakiby zostawał od dnia podania przez nich poprzedniczej, nieuznanej apellacyi, a w zdarzeniu, jeżeliby czas ten krótszy był od tego, jakiby się liczył na podwójny termin odległości, zostawiać ten ostatni. 3) Jeżeli ten, komu odmówiono apellacyi z przyczyny uchybienia terminu, będzie miał ważne usprawiedliwienia w opuszczeniu apellacyi, tedy może prosić Rządzącego Senatu o przywrócenie mu prawa do niej. Od Senatu tedy będzie zależało, jeżeli dostateczną znajdzie przyczynę do zadosyćczynienia takiej prosby, postanawiać w tymże czasie zdanie i o terminie, który powinien być określony prosiącemu na podanie żałos apellacyjnej. Oczem też było podane Jego Cesarskiej Mości najuniżeńsze przełożenie. (Op. p. Rz. Sen. 20 Stycznia 1838 r.)

влять въ то же время заключеніе и о срокъ, который долженъ быть предоставленъ просителю на подачу апелляціонной жалобы. О чемъ и былъ поднесенъ Его Императорскому Величеству всеподданный докладъ. (Оп. Прав. Сен. 20 Января 1838 г.)

— Правительствующій Сенатъ слушалъ представленіе Господина Министра Финансовъ, что по представленію къ нему Правленія Курляндскаго Кредитнаго Общества, объ исходатайствованіи разрѣшенія принимать къ учету въ Рижскую Коммерческаго Банка Контору билеты Курляндскаго Кредитнаго Общества на томъ же основаніи, какъ сие допущено Высочайше утвержденнымъ 20 Сентября 1833 года мнѣніемъ Государственнаго Совѣта для билетовъ Лифляндской и Эстляндской Кредитъ-кассы, такъ какъ они представляютъ равное обеспечение и имѣютъ одинаковыя качества и цѣль, входилъ онъ Г. Министръ Финансовъ по сему предмету съ представленіемъ въ Комитетъ Г. Министровъ. Нынѣ выпискою изъ журналовъ оного, отъ 7 и 21 Декабря 1837 года, дано ему Г. Министру знать къ исполненію, что Государь Императоръ, по положенію Комитета Г. Министровъ, согласно съ заключеніемъ его Г. Министра Финансовъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: существующее правило на счетъ принятія къ учету въ Рижскую Коммерческаго Банка Контору билетовъ Лифляндскаго и Эстляндскаго Дворянскихъ Банковъ, распространить и на билеты Курляндскаго Дворянскаго Банка. (Опуб. Прав. Сен. 25 Января 1838 г.)

— По представленію Правленія Государственнаго Заемнаго Банка о допущеніи перезалога домовъ въ Банкъ съ новаго срока съ удержаніемъ преміи, входилъ Г. Министръ Финансовъ по сему предмету въ Государственный Совѣтъ съ представленіемъ, въ которомъ полагалъ: въ дополненіе къ статьѣ 453 Св. Зак. (Т. XI) Уст. Кред. Установл. постановить слѣдующее: 1) Перезалогъ домовъ въ Заемномъ Банкѣ допускается съ новаго срока на 15-лѣтнихъ правилахъ по новымъ свидѣтельствамъ и по новой оцѣнкѣ, ежели со времени учиненнаго займа подъ залогъ оныхъ прошло не менѣе трехъ лѣтъ. 2) При такомъ перезалогѣ изъ причитающейся въ ссуду суммы удерживается прежній Банковъ долгъ и сверхъ того премія, ежели домъ состоялъ въ залогъ Банка отъ 3 до 7 лѣтъ, по $\frac{1}{2}$ %, отъ 7 до 11 лѣтъ, по $\frac{1}{3}$ % и отъ 11 до 15 лѣтъ по $\frac{1}{4}$ % единовременно. 3) Ежели заложенный въ Банкъ домъ освободится отъ залога постепенною уплатою долга по 15-лѣтнимъ правиламъ Банка, и потомъ чрезъ некоторое время представленъ будетъ вновь въ залогъ, въ такомъ случаѣ ссуда производится безъ преміи. Получивъ нынѣ Высочайше утвержденное въ 31 день Декабря 1837 года мнѣніе по сему предмету Государственнаго Совѣта, онъ Г. Министръ Финансовъ представляетъ при семъ въ Правительствующій Сенатъ списокъ съ оного для зависающаго распоряженія о приведеніи оного въ исполненіе. *Означенный списокъ слѣдующаго содержания:* „Государственный Совѣтъ, въ Департаментъ Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ о перезалогѣ домовъ въ Заемномъ Банкѣ съ новаго срока съ удержаніемъ преміи и принимая въ уваженіе, что предлагаемая Министромъ мѣра послужитъ къ облегченію заемщиковъ и что она уже допущена для недвижимыхъ населенныхъ имѣній, положилъ: представить Министра утвердить.“ *На подлинномъ мнѣніи написано:* Его Императорское Величество воспомядовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта по дѣлу о перезалогѣ домовъ въ Заемномъ Банкѣ съ новаго срока съ удержаніемъ преміи, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. Подписалъ: Предсѣдатель Государственнаго Совѣта, Графъ Новосильцевъ. 31 Декабря 1837. (Опуб. Прав. Сен. 1 Февраля 1838 г.) (С. В.)

ОКРУЖНОЕ ПРЕДЛОЖЕНІЕ Г. МИНИСТРА НАРОДНАГО ПРОСВѢЩЕНІЯ Г. ПОПЕЧИТЕЛЯМЪ УЧЕБНЫХЪ ОКРУГОВЪ ОТЪ 3-ГО НОЯБРЯ 1837.

Замѣтивъ, что въ разныхъ Учебныхъ Округахъ § 94 Общаго Устава Университетовъ, коимъ дозволяется Студентамъ переходить изъ одного Университета въ другой, подлежитъ разнымъ истолкованіямъ, я нахожу нужнымъ для предупрежденія впредь всякихъ недоразумѣній, въ объясненіе смысла вышесказаннаго параграфа, предложить къ наблюденію слѣдующее:

1) Студентъ, оставляющій одинъ Университетъ, хотя и можетъ, въ случаяхъ предусмотрѣнныхъ Уставомъ, быть принятъ съ зачетомъ времени въ другой, но не иначе, какъ въ тотъ самый курсъ, въ которомъ находился, если предъ выходомъ изъ него не былъ удостоенъ по испытанію къ переводу въ слѣду-

— Рѣдзачы Сенатъ слѣхали przedstawienia Pana Ministra Skarbu, że na przedstawienie do niego Administracyi Kurlandzkiego Towarzystwa Kredytowego, o wyjednanie dozwoleń przyjmować do potrącania w Rzykim Kantorze Banku Handlowego bilety Kurlandzkiego Towarzystwa Kredytowego na teŝe osnowie, jak to jest dozwoleone przez Najwyŝej utwierdzoną 20 Wrzeŝnia 1833 roku Opinią Rady Państwa dla biletów Inflantskiej i Estońskiej kass kredytowych, gdyż bilety te stanowią równe zabezpieczenie i mają jednakie przyimoty i cel, P. Minister Skarbu czynił w tej rzeczy przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów. Teraz przez wypis z jego ŝurnalów, pod dniem 7-m i 21-m Grudnia 1837 roku, дано temu P. Ministrowi wiedzieć do wypełnienia, że Cesarz Jego Mość, po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów zgodnie z wnioskiem P. Ministra Skarbu, Najwyŝej rozkazać raczył: istniejące prawidło względuie przyjmowania do potrącania w Rzykim Kantorze biletów Banku Handlowego Inflantskiego i Estońskiego Banków Dworzańskich, rozciągnąć i na bilety Kurlandzkiego Banku Dworzańskiego. (Op. p. Rz. Sen. 25 Sty. 1838 r.)

— Na przedstawienie Zarządu Poŝyczkowego Banku Państwa o dopuszczeniu przeewikcyonowania domów w Banku, od nowego terminu, z zatrzymaniem premii, czynił P. Minister Skarbu w tej rzeczy do Rady Państwa przedstawienie, w którym podawał: na dopełnienie do Artykułu 453 Połączenia Praw (T. XI) Ustaw Kredytowych Ustanowień, postanowić co następuje: 1.) Przeewikcyonowanie domów w Poŝyczkowym Banku dozwala się od nowego terminu na 15 letnich prawidłach podług nowego zaświadczenia i nowego oszacowania, jeżeli od czasu uczynionej poŝyczki na ich ewikcyę przeszło nie mniej jak trzy lata. 2.) Przytém przeewikcyonowaniu z przypadającej na poŝyczkę summy zatrzymuje się uprzedni dług Bankowy i oprócz tego premium, jeżeli dom zostawał pod ewikcyą Banku od 3 do 7 lat, po $\frac{1}{2}$ %, od 7 do 11 lat po $\frac{1}{3}$ % i od 11 do 15 lat po $\frac{1}{4}$ % jednorazowie. 3.) Jeżeli oddany na ewikcyę do Banku dom uwolni się od ewikcyi przez stopniową wypłatę długu podług 15-to-letnich prawideł Banku, a potem po jakim czasie oddany będzie znowu na ewikcyę, w takim razie poŝyczka uskutecznia się bez premii. Otrzymawszy teraz Najwyŝej utwierdzoną 31-go Grudnia 1837 roku Opinią w tej rzeczy Rady Państwa, P. Minister Skarbu przedstawia przytém do Rządzącego Senatu jej kopią dla zaleŝącego rozporządzenia o przeprowadzeniu jej do wypełnienia. *Pomieniona kopia brzmienia jest następującego:* Rada Państwa, na Departamencie Ekonomii i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Skarbu o przeewikcyonowaniu domów w Poŝyczkowym Banku Państwa od nowego terminu z utrzymaniem premium i mając na względzie, że podawany przez Ministra środek poŝuży do ulgi poŝyczającym, i że to dozwoleń już jest dla nieruchomych osiedlonych majątków, postanowiła: przedstawienie Ministra utwierdzić. *Na autentyku Opinii napisano:* Jego Cesarza Mość nastąpił Opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa w rzeczy o przeewikcyonowaniu domów w Poŝyczkowym Banku Państwa od nowego terminu z zatrzymaniem premium, Najwyŝej utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. Podpisał: Prezydent Rady Państwa, Hrabia Nowosilcow. 31-go Grudnia 1837 r. (Op. p. Rz. Sen. 1-go Lutego 1838 roku. (G.S.)

OKOLNE POLECENIE P. MINISTRA NARODOWEGO OŚWIECENIA PP. KURATOROM OKRĘGOW SZKOLNYCH POD DNIEM 5-M LISTOPADA 1837 R.

Dostrzegłszy, że w różnych Okręgach Szkolnych § 94 Ogólney Ustawy Uniwersyteów, przez który dozwala się studentom przechodzić z jednego Uniwersytetu do drugiego, podpada różnym tłómaczeniom, znajdując potrzebne dla zapobieżenia na przyszłość wszelkim niewyrozumieniom, na objaśnienie myśli wyŝej wyrażonego paragrafu, polecić do zachowywania, co następuje.

1) Student, opuszczający jeden Uniwersytet, chociaż może, w zdarzeniach przez Ustawę przewidzianych, byŝ przyjętym z policzeniem czasu do innego, ale nie inaczej, jak na ten sam kurs, w którym się znajdował, jeżeli przed wyjściem z niego nie otrzymał po examinie promocyi do kursu następującego, na co

ющій курсъ, въ чемъ долженъ предъявить особое свидѣтельство за подписаніемъ Попечителя.

2) Во всякомъ случаѣ должно наблюдать, чтобы продолженіе Университетскихъ курсовъ для каждаго Студента Медицинскаго Факультета составляло не менѣе пяти, а прочихъ Факультетовъ не менѣе четырехъ полныхъ лѣтъ.

3) Никакой Студентъ болѣе двухъ лѣтъ не долженъ оставаться въ одномъ и томъ же курсѣ. По прошествіи сего времени не удостоенный къ переводу въ слѣдующій курсъ, какъ неспособный къ успешному продолженію Наукъ, исключается изъ Университета. (Ж. М. Н. П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 20 го Февраля.

Министръ торговли предложилъ Палатѣ Депутатовъ проектъ постановленія касательно прорытія каналовъ, для соединенія рѣкъ Марны съ Рейномъ, и Эсны съ Марною, а также вдоль рѣки Гароны, между городами Тулузою и Кастетс. Потребные на то расходы простираются до 113 милліоновъ франковъ, изъ коихъ 2,400,000 предполагается отпустить въ 1838, а 11 милліоновъ въ 1839 годахъ. За сими упомянутый Министръ представилъ еще проектъ постановленія о постройкѣ желѣзныхъ дорогъ отъ Парижа къ Белгійской границѣ и къ городамъ Гавру и Бордо, на что смета составляетъ 157 милліоновъ франковъ; изъ сей суммы Министръ торговли требуетъ отпустить въ нынѣшнемъ году $4\frac{1}{2}$ мил. а въ будущемъ 14 мил. франковъ. Г-нъ *Пасси* предложилъ и пояснилъ проектъ о уничтоженіи рабства во Французскихъ колоніяхъ; противу того возражалъ морской Министръ, доказывая, что предметъ сей требуетъ еще продолжительнаго и внимательнаго разсмотрѣнія, дабы можно было, соблюдая пользу колонистовъ, утвердить внутреннее благоустройство и спокойствіе. Г-нъ *Ламартинъ* краснорѣчиво защищалъ проектъ Г-на *Пасси*, утверждая, что именно теперь наступило время къ уничтоженію рабства, ибо въ Константинополѣ недостатокъ невольниковъ уже до того ощутителенъ, что вскорѣ рабство вмѣстѣ съ многоженствомъ прекратится на Востокѣ по высокимъ цѣнамъ невольниковъ. При чемъ Г-нъ *Ламартинъ* присовокупилъ, что въ Англійскихъ колоніяхъ уничтоженъ уже торгъ Неграми, что Испанцы, лишившись своихъ владѣній въ Америкѣ, уже тѣмъ самымъ не имѣютъ въ таковомъ торгѣ никакого участія, и только одна Франція не предоставила до сихъ поръ свободы Неграмъ и не приступила къ искорененію рабства. Г-нъ *Анжиль*, жившій нѣсколько времени въ колоніяхъ, сказалъ, что участь тамошнихъ невольниковъ совсѣмъ не такъ жалка, какъ вообще утверждаютъ, и что навѣрное поручиться можно, что они живутъ тамъ гораздо выгоднѣе, нежели третья часть жителей въ самой Франціи. Г-нъ *Гизо* согласился совершенно съ мнѣніемъ Г-на *Пасси*; наконецъ Министръ Финансовъ заключилъ, что какъ изъ разбирательства по сему предмету оказывается, что уничтоженіе рабства необходимо и настоящему времени соотвѣтственно, то слѣдуетъ предложенный о томъ проектъ принять въ дальнѣйшее разсмотрѣніе; съ таковымъ мнѣніемъ согласилось большинство членовъ Палаты, а потому положено возобновить о семъ прѣнія въ будущихъ засѣданіяхъ. (О. Г. П. П.)

— Король утвердилъ приказомъ отъ 5-го ч. с. м. планъ для ученаго путешествія чрезъ Швецію, Норвегію и Лапландію въ Шпицбергенъ. Это путешествіе начнется въ настоящемъ году; оно предоставлено Г. *Гелмару*, который уже имѣлъ подобное порученіе. Король разговаривалъ съ Г. *Гелмаромъ* объ этомъ предметѣ почти полтора часа, и самъ показывалъ на картѣ путь, который онъ совершилъ въ 1795 году чрезъ Норвегію, Швецію, Финляндію и Лапландію, означилъ также страны, которыя особенно должны обратить вниманіе ученой комиссіи. Такимъ образомъ почти въ одно время изъ Франціи будутъ отправлены экспедиціи къ Южному и Северному полюсамъ. Король Шведскій желая содѣйствовать столь важному для наукъ предпріятію, назначилъ многихъ Шведскихъ ученыхъ, которые присоединятся къ нашимъ соотечественникамъ.

— Между Генераломъ *Флаго*, первымъ Штабмейстеромъ Герцога Орлеанскаго и его первымъ Адъютантомъ, Генераломъ *Бодраномъ* произошелъ споръ о томъ, кто будетъ подписывать пригласительные билеты на обѣды и балы; и такъ какъ этотъ споръ рѣшенъ въ пользу Графа *Флаго*, то Генераль *Бодранъ*, какъ слышно, не хочетъ служить Адъютантомъ у Принца.

— Извѣстный композиторъ *Онслоу* получилъ по смерти своей тещи Маркизы *Фонтанжъ* значительное имущество и между прочимъ гостиницу въ Парижѣ, которую цѣнять въ милліонъ фр.

повиненъ okazać osobne świadectwo z podpisem Kuratora.

2) W każdym razie należy przestrzegać, ażeby dalsze odbywanie kursów Uniwersyteckich dla każdego studenta Fakultetu Medycznego trwało nie mniej nad pięć, a dla innych Fakultetów, nie mniej nad czterech lat zupełne.

3) Żaden student więcej nad dwa lata nie powinien zostawać w jednym i tymże kursie. Po upływie tego czasu, nie usposobiony do promocyi na kursa następane, jako niezdatny do dalszego odbywania nauk, wykresła się z Uniwersytetu. (D.M.N.O.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

Paryż, dnia 20 Lutego.

W Izbie deputowanych wniósł Minister handlu projekt do prawa, względem wykopania kanałów, łączących Marne z Renem i Aisne z Marną, tudzież wzdłuż Garony między Tuluzą i Castets. Wydatki wynoszącej mają ogółem 113 milionów fran., z których 2,400,000 na rok 1838, a 11 milionów na 1839 wypada. Następnie rozwinął wspomniany Minister drugi projekt do prawa, tyczący się nowych kolei żelaznych, mających połączyć Paryż z granicą Belgijską, Havrem i Bordeaux; co ogółem wynosi sumę 157 milionów franków, z której Minister żąda w tym roku $4\frac{1}{2}$ mil., a w następnym 14,000,000 fr. P. *Passy*, przedstawił i rozwijał projekt zniesienia niewoli we francuzkich osadach; oparł się temu Minister morski, dowodząc, że jeszcze potrzeba czasu do bacznej rozwagi nad przedmiotem tak drażliwym, aby pogodzić interes osadników z zabezpieczeniem spokojności i wewnętrzznego porządku. P. *Lamartine*, popierał wymownie projekt P. *Passy*, twierdząc, że właśnie teraz nadeszła chwila zniesienia niewoli, kiedy już tak wielki niedostatek niewolników czuć się daje w Stambule, że wnet ją, łącznie z wielołożnictwem, wysokie ceny zatamują na wschodzie. Wymienił, że w osadach angielskich zniesiono handel murzynami, że Hiszpania, utraciwszy Amerykę, tém samém nie ma w tym handlu udziału, że tylko jedna Francya, postępując dawnym trybem, nie wyzwala murzynów i nie chce wykorzenić niewoli. P. *Angevill*, który czas niejaki w osadach przemieszkował, zrobił uwagę, że los niewolników nie jest tak opłakany, jak powszechnie utraimują, i że sumiennie powiedzieć można, iż daleko wygodniejsze prowadzą życie, niżeli trzecia część mieszkańców Francyi. P. *Guizot* był zupełnie zdania P. *Passy*; wniósł nakoniec Minister Skarbu, że ponieważ z rozbioru tego przedmiotu wyraźnie się okazuje, że zniesienie niewoli jest potrzebném i w tej chwili właściwém, wypada wziąć ten projekt do dalszej narady: zdanie Ministra podzieliła większość Izby; uchwalono zatem przystąpić do dalszych w dniach następnych nad nim rozpraw. (G.R.K.P.)

Król przez rozkaz pod d. 5 zezwolił na projekt naukowej podróży przez Szwecyą, Norwegię i Laponią do Szpicbergu. Podróż ta, której kierunek poruczono P. *Gaimard*, który już był upoważniany do podobnej misyi, będzie rozpoczętą jeszcze w teraźniejszym roku. Król półtorej godziny prawie rozmawiał z P. *Gaimard* o tym przedmiocie i sam na kartcie oznaczył drogę, którą przebył w roku 1795 przez Norwegię, Szwecyą, Finlandyę i Laponię, pokazywał także miejsca, które zwrócić powinny szczególniejszą uwagę Komisyi naukowej. Tym sposobem w jednymże prawie czasie, z Francyi wystane będą wyprawy do biegunów południowego i północnego. Król Szwedzki, dla przyłożenia się do tak ważnego dla nauk przedsięwzięcia, wyznaczył kilku szwedzkich uczonych, którzy się przyłączyć mają do naszych.

— Między Jenerałem *Flahault*, pierwszym koniuszym Xięcia Orleañskiego a pierwszym J. Wys. adjutantem Jenerałem *Baudrand*, zaszedł spór: kto ma podpisywać bilety zapraszające na obiady i bale; gdy zaś spór ten rozstrzygnięty został na stronę Hr. *Flahault*, mówią więc, że Jenerał *Baudrand* podał się do uwolnienia od obowiązku Adjutanta Xiążęcego.

— Sławny kompozytor *Onslow*, przez śmierć swojej teści, Margrabiny *Fontanges*, odziedziczył znaczny majątek, a między innemi hotel w Paryżu, którego wartość podają na million franków.

— Въ прошлую ночь полиція въ разныхъ частяхъ города захватила 8 человекъ, которые, по изданному указу, оказались виновными за соучастіе въ тайныхъ и не позволенныхъ связяхъ. У нихъ найдено довольно ружей, пороха и патроновъ и между прочимъ два длинныхъ факела. Большая часть арестантовъ принадлежитъ къ рабочему классу. Только одинъ изъ нихъ извѣстенъ по прежнему судопроизводству, молодой *Лепрестр-Дюбокажъ*, который былъ захваченъ на открытомъ 1 Сентября тайномъ пороховомъ заводѣ и осужденъ на пятилѣтнее заключеніе, отъ котораго освободила его амнистія.

— Изъ Алжира отъ 5-го ч. пишутъ: „Съ удивленіемъ читаемъ мы здѣсь въ газетахъ о большихъ морозахъ въ Европѣ. Хотя теплый климатъ здѣшней южной страны извѣстенъ, при всемъ томъ такая прекрасная теплая зима, какъ нынѣшняя въ Африкѣ есть удивительное явленіе. Термометръ Реомюра во всю зиму показывалъ отъ 15 до 18 градус. тепла. Миндальные деревья еще къ Святкамъ покрылись цвѣтомъ и померанцовая уборка началась еще въ Декабрѣ мѣсяцѣ; притомъ дождь въ нынѣшнюю зиму очень рѣдокъ и небо почти всегда совершенно ясно.“

21-го Февраля.

Генераль-Лейтенантъ *Кастелланъ* изъ своего путешествія въ Африку, опять прибылъ въ Парижъ.

— Вчера вечеромъ и сегодня утромъ многихъ захватили по политическимъ обстоятельствамъ.

— Одно письмо изъ Логроньо отъ 13 ч. доноситъ, что этотъ городъ наполненъ войсками, которые идутъ въ Лодозу, гдѣ *Эспартеро* хочетъ собрать четыре дивизіи. Взятіе *Эстеллы* кажется определено. Войска подъ командою *Гони* и *Цабала*, стоявшія въ Мендавіи послѣдшне возвратились въ Виллу-Барбару, для прикрытія *Эстеллы*. Аджутанты *Эспартеры* ускорили маршъ Королевиныхъ войскъ и говорятъ, что главнокомандующій еще 12-го ч. с. м. оставилъ Лодозу, отправляясь въ *Эстеллу*.

— Сегодня полученныя здѣсь Мадридскія газеты отъ 13 ч. считаютъ потерю *Базиліо Гарсіа* въ битвѣ противъ *Санца* до 1,000 чел.

22-го Февраля.

Ученое сословіе понесло большую потерю. Вчера скоропостижно скончался извѣстный Ориенталистъ *Г. Сильвестръ де Саси*. 19-го ч. утромъ онъ былъ еще совершенно здоровъ и послѣ уроковъ въ Французской Коллегіи отправился въ Палату Депутатовъ для участіи въ преніяхъ. Въ ту минуту, когда онъ возвращаясь домой хотѣлъ сѣсть въ экипажъ, пораженъ апоплексическимъ ударомъ. *Г. Сильвестръ де Саси* прожилъ 80 лѣтъ.

— На пароходѣ *le Vautour*, прибывшемъ 17 ч. с. м. въ Тулонскую пристань, привезено тѣло Генерала *Карамана* во Францію.

— Число тайныхъ игорныхъ домовъ, будто простирается уже теперь до 200, и полагаютъ, что полиціи будетъ очень трудно, прекратить совершенно эти безпорядки.

— Пишутъ изъ Константины отъ 29-го ч. пр. м.: „Здѣшній гарнизонъ состоитъ теперь изъ 2,500 чел., которые слишкомъ достаточны, чтобы жителей удержать въ повиновеніи и отразить некоторыя нападенія снаружи. Теперь устроено правильное почтовое сообщеніе между Бонаю и Константиною, такъ, что всякіе 8 дней получаютъ въ обоихъ мѣстахъ извѣстія; до сихъ поръ настоящей ходъ почты не встрѣтилъ препятствія со стороны Арабовъ. О *Ахметъ-Бей* давно уже ничего не слышно; между тѣмъ приверженцы его несомнѣваются, что онъ ожидаетъ только благоприятнаго обстоятельства, чтобы опять появиться на полѣ битвы.“

— Въ Неверсѣ съ 15 на 16 ч. Февраля ночью, башня церкви Спасителя, которая построена въ 8 столѣтіи, завалилась съ ужаснымъ громомъ и разрушила собою нѣсколько смежныхъ домовъ. Жители сихъ домовъ пробужденные отъ сна трескомъ балокъ, едва успѣли за нѣсколько минутъ до обрушенія уйти на улицу.

— Пишутъ изъ Байонны отъ 18-го ч.: „Получено извѣстіе, что восемь Карлистскихъ баталіоновъ подъ командою *Герге*, изъ Бальмазеды проходили чрезъ Толозу въ *Эстеллу*. Они имѣли съ собою два орудія. Карлисты кромѣ того въ этомъ мѣстѣ имѣютъ 20 батал. и 8 эскадроновъ. Вообще полагаютъ, что вторая экспедиція готовится идти за *Эбрь*, чтобы соединиться съ *Базиліо Гарсіа*. Карлисты укрепили *Урдахъ*, *Цугаррамурди*, *Лезака*, *Веру* и много другихъ мѣстъ на границахъ.“

— *Constitutionnel* содержитъ слѣдующее письмо изъ Мадрита отъ 14-го ч.: „Сегодня по предложенію Министерства происходило опять собраніе умѣренныхъ депутатовъ, въ которомъ *Г. Офалія* объявилъ,

— Прешлея ночи полиція въ разныхъ кварталахъ арестовала 8 осібъ, które podług wydanych rozkazów, obwinione są o tajne i niedozwolone związki. Znajdiono u nich znaczną ilość broni, prochu i ładunków, a między temi dwie długie pochodnie. Zatrzymane osoby najwięcej należą do klasy pracujących. Jedyńy pomiędzy niemi, którego imię było już wiadome z dawniejszych śledztw, jest młody *Leprêtre-Dubocage*, który 1 Września 1836 znaleziony był w tajnej fabryce prochu i za to osadzony na 5-letnie więzienie, z którego na mocy amnestyi był uwolniony.

— Donoszą z Algieru pod d. 5: „Z zadziwieniem czytamy tu w dziennikach o wielkich mrozach w Europie. Łagodny klimat tych krajów południowych jest wiadomy, jednak tak piękna, ciepła zima, jak tegoroczna, w samej nawet Afryce jest niezwykłym zjawiskiem. Na termometrze Reaumur, przez cały Styczeń było od 15 do 18 stop. ciepła. Drzewa migdałowe już około Bożego Narodzenia okryły się kwiatem, a zbieranie pomarańczy zaczęło się w Grudniu; nadto deszcze tej zimy są bardzo rzadkie, a niebo ciągle prawie wypogodzone.“

Dnia 21.

Generał-Porucznik *Castellan* z podróży swojej do Afryki powrócił do Paryża.

— Wczora wieczorem i dzisiaj rano aresztowano jeszcze wiele osób z przyczyn politycznych.

— List z Logronio pod d. 13 donosi, że to miasto napełnione jest wojskiem idącym do Lodosy, gdzie *Espartero* ściągnąć chce cztery dywizye. Uderzenie na *Estellę* zdaje się być postanowionem. Wojska pod dowództwem *Goni* i *Zabala*, które stały w Mendavii, śpiesznie cofnęły się ku Villa-Barbara, dla zastąpienia *Estelli*. Adjutanci *Espartery* przyspieszają pochod wojsk Królowej, i mówią nawet, że wódz naczelny, już d. 12 opuścił Lodosę, udając się do *Estelli*.

— Otrzymane tu dzisiaj gazety madryckie pod d. 13, podają stratę *Basilio Garcii* w bitwie przeciwko *Sanza*, na 1,000 ludzi.

Dnia 22.

Świat uczony poniósł wielką stratę przez nagłą śmierć, której uległ wczora sławny orientalista, *P. Silvestre de Sacy*. D. 19 rano, po zwyczajnych lekcyach w Kollegium Francuzkiem, udał się do Izby Parów, gdzie nawet uczestniczył w rozprawach. Gdy po ukończeniu posiedzeń powracając do domu chciał się na ulicy do powozu, uderzony został apoplexyą. Od tej chwili nie odzyskał zmysłów. *P. Silvestre de Sacy* żył lat 80.

— Na statku parowym *le Vautour*, który d. 7 t. m. przybył do przystani tulońskiej, przywieziono ciało Generała *Caraman* do Francyi.

— Liczba tajnych szulerni ma w tym momencie dochodzić już do 200, i rozumieją, że bardzo trudno będzie policzyć, całkiem zapowiedz temn nieporządkowi.

— Donoszą z Konstantyny pod d. 29 z. m.: „Założa tutejsza składa się z 2,500 ludzi, która więcej jest jak dostateczną, dla utrzymania ludności w posłuszeństwie i odparcia napadów zewnątrz. Urządzono teraz regularną komunikacyą pocztową pomiędzy Boną a Konstantyną, tak, że co ośm dni, otrzymywać można w obu miejscach wiadomości; dotychczas bieg poczty nie napotkał żadnej przeszkody ze strony Arabów. O *Ahmedie-Beju* od dawna nic nie słychać, témczasem jego stronnicy nie wątpią, że on oczekuje tylko pomyślnych okoliczności, ażeby się znowu ukazać na polu walki.“

— W Nevers w nocy z d. 15 na 16 Lutego, wieża kościoła Zbawiciela, zbudowana w 8 jeszcze wieku, zapadła ze straszliwym łaskotem i zrujnowała kilka przyległych domów. Mieszkańcy tych ostatnich, przestraszeni ze snu trzaskiem belek, zaledwo kilką minutami pierwej potrafili uciec na ulicę.

— Donoszą z Bayonny pod d. 18: „Dowiadujemy się, że 8 batalionów Karolistowskich pod rozkazami *Guerquę*, idąc z Balmasedy, przechodzili przez Tolozę do *Estelli*. Mieli oni z sobą dwa działa. Karoliści oprócz tego mają w tym punkcie 20 batalionów i 8 szwadronów. Rozumieją powszechnie, że druga wyprawa gotuje się przechodzić za *Ebrę*, dla połączenia się z *Basilio Garcią*. Karoliści utwierdzili *Urдахъ*, *Zugarramurdi*, *Lesaca*, *Vera* i wiele innych punktów na granicach.“

— *Constitutionnel* zawiera następujący list z Madrytu pod d. 14: „Dzisiaj, na wniosek Ministerium, znowu się odbywało zgromadzenie umiarkowanych deputowanych, na którym *P. Ofalia*, oświadczył, iż nie zo-

что онъ не останется при правлении, если не будетъ принять законъ о десятинахъ, представленный собранію. Пренія были очень жарки, и между тѣмъ ничего неопредѣлено. Г. *Офалія* уведомленный о такомъ случаѣ, сегодня вечеромъ созвалъ Министерскій Совѣтъ и объявилъ въ немъ, что онъ не можетъ долѣе оставаться при публичныхъ дѣлахъ. Министры Военный и Юстиціи одновременно съ Г-мъ *Офаліа* подали въ отставку. Званіе Президента Совѣта предложено Генералу *Кордовъ*, который принялъ оное, но съ тѣмъ, что онъ самъ будетъ избирать соотавищій. Г. *Офалія* вѣрно будетъ Посланникомъ въ Парижъ.

23-го Февраля.

Баль данный третьяго дня въ Тюильери былъ самый блистательный. Приглашено было 4,016 особъ, а присутствовало 3,900. Число экипажей въѣхавшихъ на Тюильерскій дворъ простиралось до 1477. Герцогъ *Нелурскій* такъ выздоровѣлъ, что до конца могъ оставаться на балѣ.

— Маркизь *Осмондъ*, Перъ Франціи, вчера скончался. Во время прежняго Правленія онъ былъ Посланникомъ въ Туринъ и Лондонъ.

— Гр. *Кампусано* въ прошлую среду отправился отсюда въ Лондонъ и *Messenger* утверждаетъ, что онъ наименованъ Испанскимъ Посланникомъ при Лондонскомъ дворѣ.

— Правительство публиковало слѣдующую телеграф. депешу изъ Байонны отъ 21 ч.: „*Espartero* 16 го ч. предпринялъ рекогносцировку въ Эстеллу, и 19-го ч. не встрѣтивъ нападенія, возвратился въ Гаро.“

— Письмо изъ Байонны отъ 20 ч. уведомляетъ: „Все предвѣщаетъ, что въ скоромъ времени произойдетъ сраженіе въ окрестностяхъ Эстеллы, куда Карлисты собрали большую часть силъ своихъ. *Донъ-Карлосъ* былъ 17-го ч. въ Аскоитіи, а *Герсе* уже 15 ч. прибылъ въ Толосу для принятія команды надъ войсками, разставленными отъ Віаны до Эстеллы.“

— *Quotidienne* содержитъ слѣдующее письмо изъ Мадрита отъ 15 ч.: „*Базиліо Гарсія* 9-го ч. вечеромъ напалъ на авангардъ Генерала *Пардинаса* при переходѣ его чрезъ рѣку Таибилліа, нанесъ ему немаловажный уронъ и всю дивизію принудилъ отступить къ Сегурѣ. 10-го ч. переночевалъ *Гарсія* въ Мораталлѣ, которую 8-го ч. оставила національная гвардія.“

— На сегодняшней биржѣ не прекращались слухи о преобразованіи Министерства, и хотя вообще не вѣрили тому, впрочемъ дѣла значительно ослабли и Французскія ассигнаціи не имѣли вималтшаго сбыта. Напротивъ отыскивали акцій банка *Лафитта*, и они увеличились на 2 проц. (A.P.S.Z.)

А н г л і я.

Лондонъ. 19-го Февраля.

Еще за нѣсколько мѣсяцевъ почитали вѣроятнымъ, что Ея Велич. Королева вступитъ въ бракъ съ Принцемъ *Георгомъ Кембриджскимъ*; теперь, по увѣренію *United Service Gazette*, въ томъ уже нѣтъ сомнѣнія. Принцъ двумя мѣсяцами старше Королевы; ему исполнится въ Мартѣ, а Ея Велич. въ Маѣ девятнадцать лѣтъ.

— Предполагается устроить сообщеніе пароходами между гаванями Гулль и Готтенбургъ издѣшній Шведскій исправляющій дѣла говорить заключилъ съ одною Англійскою компаніею контрактъ касательно доставки чемадановъ съ письмами на эту дорогу.

— На сегодняшней биржѣ мало вѣрили доставленіемъ съ кораблемъ *Діана* извѣстіямъ изъ Багіи отъ 3 Января, которые благоприятны для Бразильскаго Правительства. Сомнѣваются чтобы инсургенты понесли такую потерю, когда по частнымъ письмамъ, они непременно рѣшились защищаться, такъ что купили три Португальскихъ невольничьихъ корабля, каждый отъ 30 до 40 пушекъ, чтобы съ помощію ихъ воспрепятствовать блокадѣ.

20-го Февраля.

Придворная газета уведомляетъ о наименованіи Полковника *Леси Эванса*, Генераль-Лейтенанта въ службѣ Испанской Королевы, Командоромъ военнаго ордена Бани.

— Жур. *Spectator* замѣчаетъ, что при дворѣ все идетъ однообразнымъ порядкомъ. Лордъ *Мельбурнъ* безпрерывно каждое почти утро посѣщаетъ Королеву и едва проходитъ какой либо вечеръ, чтобы благородный Виконтъ не находился у Королевы на обѣдѣ съ другими гостями. Общество исключительно состоитъ изъ Вигговъ; всѣ принадлежащіе къ Торіамъ удалены отъ Королевы.

— Слухъ, что Лордъ *Кленрикордъ* наименованъ вмѣсто Графа *Дургамъ*, Англійскимъ Посланникомъ въ Ст. Петербургъ, объявленъ въ *Globe* неоснователь-

стане дѣлѣ у стѣру Рządu, jeśli nie będzie przyjęty przełożony zgromadzeniu projekt (do prawa o dziesięcinach. Rozprawy były bardzo żwawe, lecz temczasem nie przyszło do żadnego porozumienia. P. *Ofalía*, zawiadomiony o tym wypadku, zwołał dzisiaj wieczorem Radę Ministeryalną i oświadczył na niej, iż nie może pozostać dalej na czele interesów publicznych. Ministrowie Wojny i Sprawiedliwości, jednocześnie z P. *Ofalía* podali się do uwolnienia. Prezydencya Rady proponowaną została Jenerałowi *Cordova*, który przyjął ją na ten raz, pod warunkiem jednak, iż sam wybierać będzie swych kolegów. P. *Ofalía* zapewne otrzyma urząd Pośta w Paryżu.“

Dnia 23-go.

Zwczorajszы bal w Tuilleryach był najświetniejszy ze wszystkich, danych w ciągu całej zimy. Zaproszono nań 4,016 osób, a znajdowało się 3,900. Liczba pojazdów, które wjechały na dziedzińiec Tuilleryjski dochodziła 1,477. Xiążę *Némours* tak dalece wyzdrowiał, że znajdował się do końca balu.

— *Margrabia Osmond*, Par Francyi, wczora zakończył życie. Za poprzedniczego Rządu był Pośtem w Turynie i Londynie.

— *Hrabia Campuzano* przeszłej środy udał się ztąd do Londynu, a *Messenger* ma wiedzieć, że mianowany został Pośtem Hiszpańskim przy dworze Londyńskim.

— Rząd ogłosił następującą depeszę telegraficzną z Bayonny pod d. 21: „*Espartero* d. 16 przedsięwziął rozpoznanie do Estelli i d. 19 nie napotkawszy żadnego uderzenia, powrócił do Haro.“

— List z Bayonny pod d. 20 donosi: „Wszystko zapowiada, że w krótkim czasie zajdzie bitwa w okolicach Estelli, gdzie Karoliści ściągnęli większą część sił swoich. *Don Carlos* d. 17 znajdował się w Azkoitia; *Guergué* zaś d. 15 przybył do Tolozy, dla przyjęcia dowództwa wojsk, które są rozstawione od Viana do Estelli.“

— *Quotidienne* zawiera następujący list z Madrytu pod d. 15: „*Basilio Garcia* d. 9 wieczorem uderzył na przednie szaty Jenerala *Pardinas*, podczas przeprawy ich przez rzekę Taibillia, zadał im nie małą klęskę, i przymusił całą dywizyę cofnąć się do Segury. D. 10 przenocował *Garcia* w Moratalli, którą d. 8 opuściła gwardya narodowa.“

— Na dzisiejszej giełdzie trwały pogłoski o zreformowaniu Ministeryum i chociaż w ogólności żadnej niedawano im wiary, jednak interesa, znacznie były upadły, a na papiery francuzkie najmniejszego nie było odbytu. Przeciwnie akcyje banku *Laftta* były bardzo poszukiwane, i podniosły się o 2 pct. (A.P.S.Z.)

A N G L I A.

Londyn, dnia 19-go Lutego.

Przed kilką już miesiącami miano za rzecz niezawodną, że Królowa zaślubioną będzie z Xięciem *Jerzym Cambridge*; teraz zaś, p dług *United Service Gazette*, zgoda wątpić o tém nie należy. Xiążę dwoma miesiącami jest starszy od Królowej; kończy on w Marcu a Królowa w Maju, 19 lat wieku.

— Zamierzają urządzić komunikacyę statkami parowemi, pomiędzy portami Hull i Gothenburg, a tutejszy Pełnomocnik Szwedzki, miał już z pewną kompanią Angielską zawrzeć kontrakt względem przesyłania pakietów listowych tą drogą.

— Przywiezione przez okręt *Diana* wiadomości z Bahii pod d. 3 Stycznia, pomyślnie dla Rządu Brazylijskiego, mało znalazły wiary na tutejszej giełdzie. Wątpią ostracie, jaką ponieść mieli buntownicy, gdyż podług doniesień listów prywatnych, determinacya ich do oporu była tak stanowczą, iż zakupili trzy portugalskie okręty z niewolnikami, każdy mający od 30 do 40 dział, dla przełamania za pomocą ich blokady.

20-go Lutego.

Dzisiejsza gazeta dworu donosi o mianowaniu Półkownika *Lacy Evans*, Jenerala Porucznika w służbie Królowej Hiszpańskiej, Komandorem wojskowego Łaziebnego orderu.

— *Dzien. Spectator* postrzega, że u dworu idzie teraz wszystko jednostajnym trybem. Lord *Melbourne* każdego prawie rana bywa u Królowej i nie przechodzi żaden wieczor, którego by szlachetny Vice-Hrabia nie znajdował się pomiędzy gośćmi na obiedzie u Królowej. Towarzystwo wyłącznie składa się z Whigów; wszystko, co jest Torysowskiego, oddalone od Królowej.

— Pogłoska, że Lord *Clanricarde* na miejsce Lorda *Durham* mianowany jest Pośtem Angielskim do St. Petersburga, ogłasza *Globe* za bezzasadną; dziennik ten do-

нымъ; этотъ журналъ присовокупляетъ къ тому, что означенный постъ еще не замѣщенъ.

— Начиная удивляться тому, что хотя засѣданія Парламента открыты въ Ноябрь, однако ни слова не упомянуто о бюджетѣ, особенно касательно смѣты и любопытно знать, какія сдѣлаетъ представленія Г. *Спрингз - Рейсз*, по причинѣ увеличенныхъ расходовъ отъ Канадскаго матежа.

— На вчерашней биржѣ носился слухъ, что между Министрами возникли несогласія, и поступокъ одного изъ извѣстныхъ членовъ кабинета, вѣроятно Лорда Д. *Росселла*, довелъ до того, что онъ распушенъ; Сиръ Робертъ *Пилъ* опять вступитъ. Сегодня однако оказалось, что слухъ сей былъ неосновательнымъ. (A.P.S.Z.)

ГЕРМАНІЯ.

Мюнхенъ, 21-го Февраля.

Австрійскій Посланникъ при Лондонскомъ Дворѣ, Князь Павелъ *Эстергази*, который прибылъ сюда третьяго дня въ ночь, сегодня въ полдень поѣхалъ далѣе.

Подъ редакціею Профессора *Филипса* и Д-ра *Гидо Геррерса* (сына Профессора) будетъ здѣсь издаваться новый журналъ, выходящій каждыя двѣ недели подъ заглавіемъ: „Историческо-политическіе листы для Католической Германіи.“ Сотрудниками наименованы Гг. Надвор. Совѣт. *Байерз*, Профессоръ *Деллингерз*, Баронъ *Фрейбергерз*, Профессоръ *Герерсз*, *Мелерз* и *Мой*. Книгопродавческій сбывъ приняло на себя литературно-артистическое заведеніе въ Мюнхенѣ.

Франкфуртъ на М., 26-го Февраля.

Сегодня въ 7 час. вечера громъ пушекъ возвѣстилъ что Майнъ вскрылся. До сихъ поръ неизвѣстно никакого происшествія по случаю очищенія рѣки.

(A.P.S.Z.)

ШВЕЙЦАРІЯ.

Бернъ, 17-го Февраля.

Сего м. 10 ч. Великій Совѣтъ Католической коллегіи Сенъ Галленскаго Кантона, опредѣлилъ упраздненіе Пфеферскаго Бенедиктинскаго Монастыря. Такъ какъ съ симъ опредѣленіемъ соединяются важныя измѣненія церковныхъ и политическихъ правъ, то мы сообщаемъ оное точъ въ точъ:

„Великій Совѣтъ Католической коллегіи Сенъ Галленскаго Кантона въ уваженіе того, что экономическое и внутреннее состояніе Пфеферскаго Монастыря, требующъ его упраздненія; заботясь о сохраненіи и сообразномъ употребленіи, принадлежащихъ заведенію суммъ а также о приличномъ содержаніи членовъ общества, Кантонъ симъ восстанавливаетъ слѣдующее: Ст. 1. Монастырское общество Пфефера уничтожается. Ст. 2. Имѣніе Пфеферскаго монастыря должно быть тотчасъ исчислено Католическимъ Совѣтомъ управленія. Ст. 3. Совѣту управленія поручается немедленно сдѣлать надлежащее изслѣдованіе о фондахъ приходовъ принадлежащихъ монастырю а также о исполненіи другихъ вѣчныхъ обязанностей, и довести о томъ Великому Совѣту Католической Коллегіи съ представленіемъ своихъ мнѣній. Ст. 4. Цѣлительные источники не должны быть отбираемы. Статья 5. Коллаторское право, включенныхъ приходовъ переходить какъ неперемѣнное право къ прихожанамъ, присоединенныхъ до сихъ поръ приходовъ. Статья 6. Господамъ членамъ Капитула и бѣльцамъ назначаются изъ монастырскихъ имѣній слѣдующіе годичные пенсіоны: Аббату 1,800 флорен., Декану 1,000, Сенюру 800, каждому монаху 600, каждому бѣльцу 400 флор. Каждый изъ обложенныхъ пенсіономъ получаетъ кромѣ того прибавку, по своему выбору, деньгами или вещами въ соразмѣрномъ назначеніи, равняющуюся третьей части пенсіонной суммы. Пенсіоны производятся съ 1-го Апрѣля наст. года, когда общее содержаніе въ монастырѣ прекращается, такъ какъ члены общества по причинѣ своего пребыванія въ другомъ мѣстѣ, прежде получать свою плату. Ст. 7. Со вступленіемъ въ другой монастырь пенсіонъ прекращается, однако получавшій оный имѣть право требовать сообразнаго вознагражденія. Ст. 8. Тѣмъ изъ монастырскаго духовенства, которые въ Кантонѣ или внѣ Кантона имѣютъ публичное мѣсто, не приносящее 700 флор. (не считая орарнаго права), годовый доходъ долженъ быть дополненъ до суммы 700 флор. Ст. 9. Всякій остатокъ долженъ быть обращаемъ преимущественно на учрежденіе реальныхъ училищъ въ округахъ, для жителей Католическаго исповѣданія въ Кантонѣ, и это должно начаться учрежденіемъ подобнаго училища для Сарганскаго округа. Ст. 10. Настоящее постановленіе должно удостоиться Государственнаго утвержденія; о чемъ Совѣтъ управленія уведомить Аббата и Капитулъ Пфеферскаго монастыря.“

(A.P.S.Z.)

даже, иъ мѣсто то не jest jeszcze osadzone.

— Зачиная ту дѣлать надъ тѣмъ, иъ, chociaŝ posiedzenia Parlamentowe rozpoczęły się już w Listopadzie, jednak ani słowa nie słyhać jeszcze o budżecie, i tѣmъ wiѣksza jest ciekawość wzglѣdemъ wyznaczeń, że chcą wiedzieć: jakie wymieni powody P. *Spring Rice*, z przyczyny nadzwyczajnychъ wydatków, sprawionychъ przez bunt w Kanadzie.

— Na wczorajszej giełdzie biegała pogłoska, że pomiędzy Ministrami zaszyły nieporozumienia, które przez wystąpienie jednego z najznakomitszychъ członkówъ gabinetu, którymъ zapewna był Lord J. *Russel*, doprowadziły do jego rozwiązania, i że Sir Robert *Peel* ma znowu wejść do gabinetu, jednak dzisiaj okazało się, że pogłoska ta była bezasadną. (A.P.S.Z.)

НИЕМЦЫ.

Monachium 21-go Lutego.

Posel Austriacki przy dworze Londyńskim, Xiąże Paweł *Esterhazy*, zawczora wieczoremъ tu przybył i dzisiaj w dalszą udał się drogę.

Pod redakcyą Professora *Pphilips* i Dra *Guido Görrers* (syna Professora) wydawać się tu będzie nowe, co dwa tygodnie wychodzące, czasopismo pod tytułem: „Historyczno-polityczne Listy dla Katolickich Niemiec.“ Współpracownikami wymienieni PP. Radzca Dworu *Bayer*, Professor *Döllinger*, Baron M. *Freyberg*, Professor *Görrers*, *Möhler* i *Moy*. Odbyt xięgarski przyjął na siebie literacko-artystyczny zakład w Monachium.

Frankfort, n. M. 26-go Lutego.

Dzisiaj o godz. 7 wieczoremъ huk dział ogłosił, że Meniuszył. Dotąd nie słyhać, ażeby jakakolwiek zdarzyła się przygoda od puszczenia kry na tej rzece.

(A.P.S.Z.)

SZWAJCARYA.

Bern, 17-go Lutego.

D. 10, Wielka Rada Katolickiego Kollegium Kantonu St. Gallen postanowiła rozwiązanie klasztoru Benedyktynów w Pfäfers. Poniewaŝ z tѣmъ postanowieniemъ łączą się objaśnienia praw kościelnychъ i politycznychъ, udzielamy wiѣcъ tu dosłowne jego brzmienie, które jest następujące:

„Wielka Rada Katolickiego Kollegium Kantonu St. Gallen, z uwagi, że ekonomiczny i wewnętrzny stan klasztoru Pfäfers, wymaga jego rozwiązania; w troskliwej pieczy, tak o utrzymanie i przyzwoite użycie summ należącychъ do tego zakładu, jak i o przyzwoite utrzymanie członkówъ tej korporacyi, postanawia niniejszѣmъ, co następuje: Art. 1. Korporacya klasztoru Pfäferskiego, ogłasza się za rozwiązana. Art. 2. Majątek klasztoru Pfäfers ma byđz niezwłocznie zlikwidowany pośrednio lub bezpośrednio przez Katolicką Radę Administracyjną. Art. 3. Radzie Administracyjnej poleca się, uczynić niezwłocznie dokładne wysłѣdzenie uposażenia wcielonychъ do klasztoru prebend, równieŝ o wypełnieniu innychъ wiecznychъ obowiązkowъ, donieść o tѣmъ Wielkiej Radzie Katolickiego Kollegium i uczynić swoje przełoŝenie. Art. 4. Wody leczące nie mogą byđz alienowane. Art. 5. Prawo kollacyi wcielonychъ prebend, przechodzi, jako niealienacyjne do parafian, dotąd inkorporowanychъ probostwъ. Art. 6. Członkowie kapituły i laicy, będą mieli wyznaczone z funduszowъ klasztornychъ, następujące roczne pensye: Opatowi 1,800 flor. Dziekanowi 1,000, Seniorowi 800, Konwentaryuszowi 600, Laikowi 400 flor.; każdy z pensyonowanychъ otrzymuje nadto dodatek, podługъ wyboru w pieniędżachъ lub sprzętachъ w odpowiednimъ stosunku, równający się trzeciej części summy pensyjnej. Pensye wypłacane będą od 1 Kwietnia t. r., z którymto dniemъ komunalność w klasztorze ustaje, gdyŝ członkowie korporacyi, z przyczyny swojego w innѣmъ miejscu pobytu, otrzymają z góry swoją wypłatę. Art. 7. Przez wstąpienie do innego klasztoru pensya ustaje, jednakъ pensjonarzъ ma prawo do stosownego wynagrodzenia. Art. 8. Tymъ z klasztornego duchowieństwa, którzy w Kantonie albo zewnatrz, mają publiczną posiadę, nie przynoszącą 700 fl. (nie liczącъ dochodowъ stola), dochodъ roczny ma byđz powiększony do summy 700 fl. Art. 9. Wszelka przewyŝka ma byđz przedewszystkiѣmъ użytą na założenie realnychъ szkółъ w okręgu Sargańskimъ. Art. 10. Niniejsze postanowienie ma otrzymać sankcyą stanu; potѣmъ Rada Administracyjna, ma dać o tѣmъ zawiadomienie Opatowi i Kapitułѣ klasztoru Pfäferskiego.“ (A.P.S.Z.)

И т а л і я.

Римъ, 15-го Февраля.

Въ Консistoriи бывшей 12-го ч. Папа объявилъ слѣдующихъ Монсиньоровъ Кардиналами: Монс. Анжело *Маи*, Секретаря Пропанды, *Меллини*, Архiepископа Равенскаго, *Орjоли*, Епископа Орвiетскаго, *Меццобантти*, главнаго Ватиканскаго Библиотекаря, *Чиакки*, Римскаго Губернатора и Генераль Директора Полиции и *Уголини*, Президента *delle Armi* (Военнаго Министера). Четырехъ Кардиналовъ Его Святѣйшество оставилъ еще *in Petto*. Потомъ назначены многіе въ Епископы и между прочими Совѣтникъ Консistoriи *Д-ръ Латусекъ* въ Бреславль, Епископомъ *Діаны in partibus infidelium*. (A.P.S.Z.)

И с п а н і я.

Мадридъ, 11-го Февраля.

Маркизъ *Мирафлоресъ* и *Г. Истурисъ* сюда прибыли.

— Генераль *Мендезъ-Виго* занялъ городъ Гвадалупу, который очищенъ отъ Карлистовъ неисключая даже монастыря. Генералы *Пардинасъ* и *Санчъ*, которые преслѣдовали Карлистовъ подъ предводительствомъ *Базиліо Гарсиа*, должны были остановиться въ Санта-Круцъ-де-Мудела, чтобъ дожидаться своего преемника Маркиза *Мирасоля*. Генераль *Пуигъ* замѣнить Генерала *Флинтера* въ Толедо. (A.P.S.Z.)

Г р е ц і я.

Афины, 31-го Января.

Во всемъ Государствѣ господствуетъ совершенное спокойствіе и правленіе Короля *Оттона* подъ личнымъ его руководствомъ, все болѣе упрочивается. Финансовыя затрудненія, въ которыхъ находилось государство, устраняются удовлетворительнымъ образомъ, что содѣйствуетъ ко введенію по финансовому управленію порядка и бережливости, скорѣе нежели того можно было ожидать.

— Приглашенный Королемъ для управленія Министерствомъ иностранныхъ дѣлъ *Г. Зографосъ*, бывший нашимъ Посланникомъ въ Истамбулъ, прибывъ въ Афины уведомилъ Короля о доброжелательствѣ и расположеніи Султана, который прощаясь съ Посланникомъ, объявилъ ему, что преимущественно для общаго блага обѣихъ странъ, должны быть заключены торговые договоры.

— Англійскій Посланникъ *Г. Лiонсъ* который долгое время оказывалъ здѣсь чрезвычайную дѣятельность, кажется теперь очень спокоенъ не желая мѣшаться во внутреннія дѣла, на счетъ чего какъ утверждаютъ, получилъ строжайшія предписанія отъ своего Правительства. (G.C.)

Т у р ц і я.

Константинополь, 7-го Февраля.

Султанъ усердно желая чтобы высшіе чиновники Порты пользовались науками и просвѣщеніемъ, соответственными великимъ его намѣреніямъ касательно реформы, будучи притомъ увѣренъ, что для пріобрѣтенія и практическаго изученія этихъ предметовъ, должно посвятить на то нужное время въ столицахъ Европы, наименовалъ Министра иностранныхъ дѣлъ *Решидъ-Бей* опять чрезвычайнымъ Посланникомъ въ Парижъ съ присвоеніемъ ему званія Паши, а Айдинскаго мушира, *Ахметъ-Фети-Пашу*, чрезвычайнымъ Посланникомъ въ Лондонъ. Сверхъ того *Решидъ-Паша* остается въ званіи Министра иностранныхъ дѣлъ, и эту должность, временно будетъ исполнять *Нури-Эфендiй*; подобнымъ образомъ *Ахметъ-Фети-Папа* останется также въ званіи мушира Айдина, гдѣ будетъ также исправлять его должность *Намикъ-Паша*. Оба Посланника чрезъ два мѣсяца отправятся къ мѣсту своего назначенія.

— Султанскій зять *Галиль-Паша* получилъ Гатшерифъ Султана, назначающій его въ должность послѣдняго изъ удаленныхъ Министровъ, съ званіемъ *Сераскира Паши* и Великаго Визира.

— Новонаименованные Посланники въ Вѣну и Берлинъ *Рифатъ-Бей* и *Кіамиль-Бей-Паша*, 5-го ч. с. м. отправились чрезъ Землянъ къ мѣсту своего назначенія. — Назначенный недавно первымъ Секретаремъ Посольства въ Вѣну *Рауфъ-Бей*, перемѣщенъ въ томъ же званіи въ Парижъ а на его мѣсто въ Вѣну отправится *Мухтаръ-Эфендiй*, одинъ изъ Секретарей Канцеляріи Дивана.

— Съ радостію замѣтили, что уже три недѣли не представленъ ни одинъ зачумленный въ здѣшніе госпитали, почему и думаютъ, что болѣзнь сія совершенно прекратилась.

— 4-го ч. с. м. умеръ здѣсь Армянско-Католическій Архiepископъ *Нуриджанъ* и похороненъ въ церкви того же общества въ предмѣстiи Галаты. (G.C.)

В ѣ о с н ы.

Рzym, 15 Lutego.

На odbytym d. 12 tajnym Konsystorzu, Papież ogłosił Kardynałami następujących Pralatów: Mons. Angelo *Mai*, Sekretarza Propagandy, *Melliniego*, Arcybiskupa Równy, *Oriolego*, Biskupa Orvieto, *Mezzofantego*, naczelnego bibliotekarza Watykanu, *Ciacchi*, Gubernatora Rzymu i Dyrektora Jeneralnego policji i *Ugoliniego*, Prezydenta delle Armi. Czterech Kardynałów J. Świątobliwość zatrzymuje jeszcze in petto. Przystąpiono potem do mianowania kilku Biskupów, pomiędzy którymi, Radzcę Konsystoryalnego *Dra Latuseck* we Wrocławiu, mianowano Biskupem *Diany in partibus infidelium*.

H i s z p a n i a.

Madryt, 11 Lutego.

Margrabia *Miraflores* i *P. Isturiz* tu przybyli.

— Jenerał *Mendez Vigo*, osadził miasto Guadalupe, które aż do klasztoru, oswobodzone zostało od Karolistów. Jenerałowie *Pardinas* i *Sanz*, którzy ścigali Karolistów pod wodzą *Basilio Garcet*, zatrzymać się musieli w Santa Cruz de Mudela, oczekując swojego następcy Margrabiego *Mirasol*. Jenerał *Puig*, zmienił Jenerała *Flinter* w Toledzie. (A.P.S.Z.)

Г р е ц я.

Атены, 31 Stycznia.

W całym kraju panuje pożądana spokojność, a Rząd Króla *Ottona*, pod jego osobistym kierunkiem, coraz więcej trwałości nabiera. Zawikłania finansowe, w których się kraj znajdował, doznają podobno ze strony sprzymierzonych Mocarstw pożądanego zaradzenia, co się przyczyni do zaprowadzenia w Administracyi Skarbowej ducha porządku i oszczędności prędzej, aniżeli się spodziewać można było.

— Powołany przez Króla do wydziału interesów zagranicznych Pan *Zographos*, dotychczasowy nasz Poseł w Stambule, przybywszy do Aten, doniósł Monarsze o dobrych życzeniach i przychylnych chęciach Sułtana, który, żegnając się z Posłem, zapewnił go, że przedewszystkiem dla dobra wspólnego obu krajów, układy handlowe winny przyjść do skutku.

— Pan *Lyons*, poseł Angielski, który tu przez czas bardzo długi był nadzwyczaj czynnym, zdaje się teraz bardzo spokojny i niemającym chęci wdawania się do spraw krajowych, w czem, jak zapewniają, najmocniejsze ze strony Rządu swego otrzymał rozkazy. (G.C.)

Т у р ц я.

Konstantynopol, d. 7 Lutego.

Sułtan, pragnąc szczerze, ażeby wyżsi Urzędnicy Porcy posiadali nauki i światło, odpowiednio wielkim jego zamiarom co do reformy, uznając oraz, iż żeby te przedmioty nabyć i praktycznie wykształcić, potrzeba na to poświęcić czas stosowny w stolicach europejskich, mianował Ministra interesów zagranicznych *Reszyd-Beja*, napowrót Posłem nadzwyczajnym do Paryża, z przydaniem mu tytułu *Baszy*, a zaś muszyra *Aidyну*, *Ahmeda Fety Basę*, Posłem nadzwyczajnym w Londynie. *Reszyd-Bas* zatrzymuje jednak tytuł Ministra interesów zagranicznych, w których to obowiązках będzie go zastępował, ale do czasu tylko, *Nury-Effendy*; podobnie *Ahmed Fethy-Basza* pozostanie także przy godności muszyra *Aidyну*, gdzie należące do niej obowiązki, sprawować będzie za niego także zastępczo, *Namik-Basza*. Obadwaj Posłowie dopiero za dwa miesiące wyjadą na swoje przeznaczenie.

— Zięć Sułtana, *Halil-Basza*, otrzymał właśnie hatyszeryf czyli list Sułtański, przeznaczający go, podobno na miejsce ostatniego z usuniętych Ministrów, z tytułem *Seraskiera-Baszy* i Wielkiego Wezyra.

— Nowi Posłowie, przeznaczeni do Wiednia i Berlina *Rifat-Bej* i *Kiamil-Bej-Basza*, wyjechali już d. 5 b. m. do miejsc swoich przez Semlin. — Przeznaczony nie dawno na pierwszego Sekretarza przy Poselstwie w Wiedniu *Rauf-Bej*, przeniesiony jest w témże samém znaczeniu do Poselstwa w Paryżu, a na jego miejsce do Wiednia, pojedzie *Muchtar-Effendy*, jeden z Sekretarzy kancelaryi Dywanu.

— Uważano z radością, że już od trzech tygodni nie dostawiono ani jednego zapowietrzonego do szpitalów tutejszych, co upoważnia do mniemania, że zaraza ustała zupełnie.

— D. 4 b. m. umarł tu Ormiańsko-Katolicki Arcybiskup *Nurydzan*, i został pochowany w kościele tejże gminy na przedmieściu Galata. (G.C.)